

Že zaradi narave svojega poklica je opisoval tudi nekatera od sedmih svetovnih čudes, ki so še stala v njegovem času (1. stol. pr. n. št.), kot npr. Faroški svetilnik, Rodoški kolos (sicer že ležečem položaju po krajevnih potresih), Mavzolej v Halikarnasu, tudi piramide v Egiptu, itn. Hvalil se je, da ni noben drug geograf tistega časa prepotoval več kot on. Obiskal in popisal je res veliko krajev od Armenije mimo Italije do Zahodne Evrope s Pirinejskim polotokom in Britanijo in od Črnega morja do Etiopije. Vtise s svojih potovanj je skrbno zabeležil in jih na primernem mestu in času objavil. Kot znanstvenika so ga najbolj zanimala vprašanja v zvezi z Zemljo. Imajo ga za največjega geografa antičnega časa.

Strabon

Strabon (Amaseja, Pont, takrat Grčija, zdaj Turčija, ok. 65 pr. n. št. – Amaseja, ok. 24 n. št.).

Strabon je bil grški geograf, zgodovinar, filozof in pisatelj, ki se je rodil pred našim štetjem, umrl pa po našem štetju in doživel kar okoli 85 zavidljivih ustvarjalnih let. Ker je v svojem življenju ogromno prepotoval, si je tako pridobil odlični pregled nad antično civilizacijo v njegovem času, kar je opisal v dveh obsežnih delih, v *Zgodovini* in *Geografiji*.

Bil je iz bogate in premožne grško gruzijske družine. Prejel je odlično, v glavnem filozofsko izobrazbo v Mali Aziji, Armeniji, Grčiji in pozneje v Rimu in Aleksandriji, križem in kražem pa potoval po Evropi, Afriki, Mali Aziji in morjih med njimi.

Zemljevid Evrope po Strabonu.

Leta 29. pr. n. št. je prišel v Rim, leta 24 pr. n. št. pa je že odpotoval v Egipt in ga prepotoval od Aleksandrije do piramid. Bil je tudi v Etiopiji. Vrnil se je v Rim, ki je po razdejanju Kartagine postal najmočnejša sila v Sredozemlju, in tam pisal.

V bistvu je napisal dve obširni skupini del (enciklopediji). Prvo je *Zgodovina* (v 43 knjigah) kot nadaljevanje dela grškega zgodovinarja Polibija, ki je živel stoletje pred njim. Nič od tega se ni ohranilo. Druga njegova skupina del *Geografija* (gr. *Geografika*, v 17 knjigah) pa se je ohranila skoraj v celoti. Vsebuje opis Evrope iz grške perspektive, Azije, Male Azije, Orienta in Afrike, zlasti Egipta. Vtkano je veliko opazanj iz njegovih potovanj po svetu. Napisana je v glavnem po starejših avtorjih, najbolj pa se navezuje na Eratostena. Vsebuje podrobnosti iz mitologije, književnosti in kulture. Poleg zgodovinskega gradiva navaja tudi vrsto opisov pokrajin (krajev, zgradb, podnebje, relief, hidrografijo) in narodov z etnografskimi in mitološkimi posebnostmi, kar vse predstavlja bogat vir znanja o starodavnem svetu v tistem (Avgustovem) času. Strabon sicer ni bil dovolj kritičen, je pa pisal zanimivo.

Poleg Ptolemajevega *Geografskega priročnika* je njegovo enciklopedično delo *Geografija* glavni vir za antično geografijo. Njegovi opisi izven Sredozemlja so precej popačeni. Spoznal je, da je Vezuv ognjenik, čeprav tedaj ljudje niso pomnili, kdaj je nazadnje bruhal. Strabon je razpravljal o tem, da reke spreminjajo zemljišče. Presenečalo ga je, kako majhen del Zemlje pokriva znani svet. Menil je, da obstaja še neznani oziroma človeku še neodkriti svet (celine).

Geografika je bilo njegovo zadnje veliko delo, ko je po nekaj letih umrl. Strabon je zapustil bogato zakladnico številnih zgodovinskih in geografskih podatkov, znanj, zgodb in modrosti antičnega sveta.